

IWONA MARKIEWICZ

pielęgniarka z 35-letnim stażem, pełniąca funkcję konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa opieki długoterminowej.

MOJA DROGA W ZAWODZIE PIELĘGNIARKI

Od 35 lat jestem pielęgniarką, a niemal połowę tego czasu pielęgniarką opieki długoterminowej. Obecnie pracuję w Centrum Medycznym I-MED w Częstochowie na stanowisku pielęgniarki opieki długoterminowej, będąc jednocześnie właścicielką tej placówki. Centrum Medyczne I-MED to zespół ponad 60 wykwalifikowanych, kompetentnych i doświadczonych pielęgniarek, które na co dzień opiekują się pacjentami w ich domach, służąc nie tylko chorym, ale i ich opiekunom.

Swoją drogę zawodową **rozpoczęłam na oddziale intensywnej opieki kardiologicznej**. Po 12 latach pracy zdecydowałam się na nowe wyzwanie jakim była praca w **Podstawowej Opiece Zdrowotnej**. Najpierw pracowałam na stanowisku pielęgniarki praktyki, rodzinnej a później pielęgniarki przełożonej. Organizowałam pracę i zarządzałam zespołem ponad 70 pielęgniarek i położnych w tym pielęgniarek praktyki, rodzinnych, opieki długoterminowej oraz pielęgniarek medycyny szkolnej.

W międzyczasie stale się uczyłam i podnosiłam swoje kwalifikacje. Skończyłam studia pielęgniarские na ówczesnej Akademii Medycznej w Lublinie, również tam, ale już na Uniwersytecie otrzymałam tytuł doktora nauk medycznych. Stale praktykowałam i praktykuję.

Od wielu lat dzielę swój czas zawodowy między pacjentów a studentów kierunków medycznych, a w szczególności studentów kierunku pielęgniarstwa. Przekazuję swoją wiedzę i doświadczenie również kadrze pielęgniarskiej, biorąc udział w kształceniu podyplomowym pielęgniarek i położnych, poprzez udział w opracowywaniu programów kształcenia w dziedzinie

Organizator:

Główni Partnerzy:

Patronat honorowy:

Patronat:

pielęgniarstwa opieki długoterminowej oraz prowadzenie wykładów i kształcenie praktyczne. W 2017 roku **zorganizowałam i poprowadziłam kierunek pielęgniarstwa** na Uniwersytecie Humanistyczno-Przyrodniczym im. J. Długosza w Częstochowie. Są to pierwsze stacjonarne studia pielęgniarstwa w Częstochowie na publicznej uczelni, na której nie było dotąd żadnych tradycji medycznych.

Swoje doświadczenie w opiece nad pacjentem przewlekle chorym i niepełnosprawnym wykorzystuję również **w pełnieniu funkcji konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie pielęgniarstwa opieki długoterminowej**. Funkcja ta pozwala mi sprawować pieczę nad funkcjonowaniem opieki pielęgniarstwa w zakładach opieki długoterminowej.

DECYZJA O WYBORZE ZAWODU PIELEŃNIARKI

Nie mogę powiedzieć, że od najmłodszych lat chciałam być pielęgniarką, ale mogę przyznać, że **od zawsze chciałam robić coś wyjątkowego**. Stojąc przed wyborem szkoły średniej wiedziałam, że życie i zdrowie ludzkie jest najważniejsze. **Chciałam być blisko człowieka**. Wiedziałam, że chcę być medykiem, może lekarzem, może pielęgniarką albo fizjoterapeutą, a może farmaceutą. Wybrałam liceum medyczne. Stwierdziłam, że właśnie tam zweryfikuję swoje plany. W liceum byłam w czołówce najlepszych. Ogromną przyjemność sprawiała mi nauka przedmiotów medycznych.

Nigdy nie zapomnę pierwszego dnia praktyki w szpitalu. To była tzw. praktyka wakacyjna, po pierwszym roku nauki. Trafiłam na oddział chirurgii ogólnej. Nigdy wcześniej nie byłam w szpitalu, ani jako pacjent, ani jako odwiedzający. **Widok, zapach, atmosfera sprawiły, że każdego dnia przez pierwszy tydzień po wyjściu ze szpitala zastanawiałam się, czy będę mieć odwagę, żeby następnego dnia rano tam wrócić**. Miałam dużo wątpliwości, szczególnie, czy dam radę na tyle się wszystkiego nauczyć, żeby pomóc, a nie zaszkodzić. **Po tygodniu już wiedziałam, że to jest to, co chcę robić. I już nigdy nie miałam żadnych wątpliwości, że robię to, co naprawdę lubię**. Praca zawodowa jest dla mnie ogromną przyjemnością. Czerpię ją nie tylko pielęgnując pacjentów, ale przekazując wiedzę, zamiłowanie i pasję przyszłym pielęgniarkom i pielęgniarzom.

SPECJALIZACJA W DZIEDZINIE PIELEŃNIARSTWA

Jestem **specjalistką pielęgniarstwa opieki długoterminowej**. Od wielu lat pracuję z pacjentami obłożnie i przewlekle chorymi, niesamodzielnymi, wymagającymi stałej opieki pielęgniarstwa, ale których stan zdrowia i problemy z nim związane pozwalają pozostać w domu. Stając przed wyborem specjalizacji nie miałam żadnych wątpliwości, że będzie to opieka długoterminowa. Ale

Organizator:

Główni Partnerzy:

Patronat honorowy:

Patronat:

oczywiście nie byłabym sobą, gdybym nie przeanalizowała specjalności pokrewnych.

Jest to **specjalizacja bardzo szeroka**. Pod opieką mamy zarówno dzieci, jak i dorosłych oraz seniorów. W każdym wieku dana jednostka chorobowa może przebiegać w sposób bardzo odmienny, a problemy zdrowotne też będą charakterystyczne dla poszczególnych grup wiekowych. Dlatego, uznałam, że dobre przygotowanie do opieki nad swoimi pacjentami zapewni mi specjalizacja z pielęgniarstwa opieki długoterminowej.

SATYSFAKCJA W CODZIENNEJ PRACY

Praca pielęgniarki jest **bardzo odpowiedzialna, trudna, czasami wyczerpująca, ale zarazem sprawia ogromną satysfakcję**. Oczywiście zaplanowana według schematu, z przypisanymi standardami i procedurami często potrafi zaskoczyć. Najważniejsze, żeby zachować trzeźwe, logiczne myślenie. Nie spanikować i nie dać się ponieść emocjom. Jednocześnie zachować empatię. Wykopać w pamięci teorię, połączyć z praktyką i zacząć działać. A widok gojącej się odleżyny, czy tego, że jeszcze wczoraj pacjent nie miał siły mówić, a dzisiaj poprawił mu się koloryt skóry, oczy nabierają blasku, polika się różowia, czy zaczyna zmieniać pozycję w łóżku, a rodzina ufa i wierzy, że robisz wszystko najlepiej jak tylko można - to jest właśnie to.

NAJWIĘKSZE WYZWANIA W PRACY PIELĘGNIARKI

Mimo długiego stażu wciąż jest dla mnie trudne przeprowadzanie pacjenta na drugą stronę. Za każdym razem chcę to zrobić jak najlepiej, zawsze wiąże się to z ogromnym stresem, a już po z analizowaniem, czy może mogłam dla tego człowieka zrobić coś więcej, a może lepiej.

OPIEKA PIELĘGNIARKI NAD PACJENTEM W DOMU – ZALETY, WYZWANIA

Pracowałam jako pielęgniarka szpitalna, później pielęgniarka POZ a teraz pielęgniarka opieki długoterminowej. Przynajmniej wszystkim **największą samodzielność mają pielęgniarki długoterminowe**. Nie tylko dlatego, że pielęgniarki samodzielnie ordynują leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia, wystawiają na nie recepty, wystawią zlecenia na określone wyroby medyczne, ale również samodzielnie dobierają środki i sposoby leczenia trudno gojących się ran i odleżyn. Pacjent opieki długoterminowej to pacjent bardzo często wielochorobowy, a co za tym idzie z licznymi problemami zdrowotnymi.

Należy pamiętać, że bardzo często **pielęgniarka wykonuje wszystkie czynności przy pacjencie samodzielnie, bez pomocy innych osób**. Praca w domu pacjenta wymaga szczególnych

Organizator:

Główni Partnerzy:

Patronat honorowy:

Patronat:

predyspozycji i trzeba lubić ten charakter pracy. **Dobra organizacja, zdolność do szybkiego podejmowania decyzji, zdolności komunikacyjne – to cechy dobrej pielęgniarki długoterminowej.** Pielęgniarka musi posiadać nie tylko dużą wiedzę i doświadczenie, ale musi również wykazać się kreatywnością. Np. żeby podłączyć kroplówkę nie szukamy w domu „stojaka na kroplówki”, ale szukamy wieszaka na ubranie albo zdejmujemy obrazek ze ściany i mamy rozwiązanie. To pokonywanie dużych odległości od domu do domu, wspinanie się po schodach, noszenie ciężkich toreb z wyposażeniem w środki medyczne i sprzęt.

PROBLEMY ŻYWIENIOWE PACJENTÓW W DOMACH

Często u naszych pacjentów obserwujemy **niedożywienie, które jest skutkiem choroby.** Są to niejednokrotnie brak apetytu, trudności w połykaniu, a w ich wyniku niedobory białkowo-kaloryczne oraz zaburzenia gospodarki wodnoelektrolitowej. **Największym problemem jest niedostrzeżenie tego zjawiska.** W warunkach domowych warto byłoby skorzystać z istniejących narzędzi do oceny stanu odżywienia, które funkcjonują np. w lecznictwie stacjonarnym. Wprowadzenie przesiewowej oceny stanu odżywienia każdego pacjenta objętego pielęgniarską opieką długoterminową domową pozwoliłoby na zdiagnozowanie problemu niedożywienia. Oceniające narzędzie powinno się znaleźć w dokumentacji medycznej pacjenta opieki długoterminowej.

TRUDNOŚCI OPIEKUNÓW, SPRAWUJĄCYCH OPIEKĘ NAD PACJENTEM W DOMU

To jest obciążenie zarówno psychiczne, fizyczne, jak i ekonomiczne. Często wiąże się z całkowitym przeorganizowaniem dotychczasowego życia. Zamieszkanie z chorym, brak czasu wolnego, brak czasu na własne zajęcia, przemęczenie, brak cierpliwości i frustracja. W konsekwencji przewlekły stres. **Zmiana roli społecznej z dziecka w „rodzica”.**

KILKA SŁÓW DO OSÓB NA POCZĄTKU DROGI ZAWODOWEJ, KTÓRE PODEJMUJĄ DECYZJĘ O WYBORZE ZAWODU PIELĘGNIARKI

Największy atut to duża samodzielność i niezależność zawodowa. Pielęgniarka opieki długoterminowej to nie bierny wykonawca, ale **pełnoprawny członek zespołu terapeutycznego w pełnym tego słowa znaczeniu.**

Pielęgniarka nie tylko realizuje świadczenia pielęgnacyjne, ale przygotowanie chorego (i jego rodziny) do samoopieki i samopielęgnacji. Pomaga w rozwiązywaniu problemów zdrowotnych związanych z samodzielnym funkcjonowaniem, edukuje chorych oraz członków ich rodzin.

Organizator:

Główni Partnerzy:

Patronat honorowy:

Patronat:

Pielęgniarka opieki długoterminowej odgrywa dużą rolę w opiece nad pacjentem, a ogromny wpływ na jakość tej opieki ma jej doświadczenie zawodowe.

GDYBYM ZYSKAŁA SUPERMOC NA JEDEN DZIEŃ...

Zawodowo: W tym dla nas wszystkich, a szczególnie medyków, trudnym czasie pandemii, zrobiłabym tylko jedno – **wzmocniłabym słabe strony polskiego systemu ochrony zdrowia.**

Prywatnie: uzdrowiłabym wszystkich chorych!!!

Organizator:

Główni Partnerzy:

Patronat honorowy:

Patronat:

